

dacž nemože, ale šo psched Bohom jara boji, a psched nim czjeka.

Alle dy by Boža Wutroba pschecziwo Rjeschnikam tajka byla, da by šo Krysťus hinaf pschecziwo Thomaschej sadžeržat. Won derje widži, šo jeho Wutroba Newjeru a drubich Rjechow dla nespojojna, šo boji a czeveze. To je tych Rjechow Waschnje a Prawo, te hinaf nemoža. Alle Krysťus, našch luby Kneš, je tehodla tudy, šo by Rjecham wobarať, a našche Wutrobny šBožej Nladu trošchtowať. Tehodla wedže won jamoštrom to Słowo a praji: Mjer bydž swami! Šo by kojždy wedžit, a wuknyť, šo je won tehodla tudy, šo by našche Wutrobny spojojiti, dyž Rjechow dla nespojojne šu, a šo by jim dowedit, dyž šo wone psched Bohom strachuju, šo je Boh nadny, a šo won psches Krysťusa Rjechi wodawa.

Pschetoz tehodla je šo Krysťus Szloweť narodžit, tehodla je won na Kschizu wumrjet, a na tšeczi Džen sašo horje štanyť, šo by, dyž našche Šwjedomnje, Szert a žyly Šwjet Rjechow dla na naš wola, šo my we Božim Rjewi a w Remjeri šmy, a šo Boh wo naš nerodži, won knam prajicz mol: Mje, luby Szlowecze, niz tak, ale Mjer bydž štobu! Boh neje njewny. Tehodla šo neboj, ja šym twoje Rjechi saplacžit, twoju Šmerez šym ja sadajit. Teho šo trošchtuj, šo šym jo ja dokonjat, da budže šRemjerom Konz, a budže Mjer pschi tebi.

Tak šluzi nam našcha Historija wošebi štemu, šo bychmy wukli: Šo Krysťus naš našchich Rjechow dla sacžibnyčz nochze, ale naš rad Nladži horjewšacž, šteje Newjeru a Rjechow šWodaczu tych Rjechow a šPrawdosži pschinešz ze. To je jeho Šamt, kotryž won na Šwjeczi mjet je, šajž ta a drube Historije šwjetsja, a wedže jon psches šwoje Słowo hischče džensnišchi Džen. Pschetoz šo ton Sakrament šwjateje Šheženizy niko- mu šapowedženy nebudže, kotryž jon žada,

to Evangelion wot Wodawanja tych Rjechow šjawnje předomane budže, a ton drohi Schaz, to Szjelo a ta Krej Krysťuša wa ša našche Rjechi woprowana, nam wudželeny budže, tak hušto, hacž šebi jon požadamy, wopokaže šchitko, šo, dyž do Krysťuša wjerimy, beš Bohom a nami žadny Remjer wjazy neje, a šo možemy šo tehodla jeho Nladu trošchtowačz, a šo netrebamy Rjechow dla we Strachoszi šazwyblowačz. To je ta přjenja Šchtuka, kotruž my pschi tešsamej Historiji wuknyčz mamy.

Ta druba Šchtuka wobšteji we Bosna- cžu Thomaschowym. Pschetoz šo ton Szenik Thomaschowu Newjeru štak wele Słowami wopišche, nestane šo tehodla, šo bychmy my po Šeremylu tajšeje Newjeru činili, ale šo bychmy našcheho lubeho Kneša Krysťuša lubošnu a miłosziwu Wutrobu pschecziwo tym Rjeschnikam pschi tym spošnali, a šo tajšeje Nladu tež trošchtowali. Pschetoz na Rjechach nebudže nam pobrachnyčz. Tehodla tež nebudže Štyšnosz a Strach wohnkach wostacž, a tak neje možno, šo bychmy hinaški Trošcht mjecz moli, kiba ton, kotryž my na tym Knešu Krysťušu widžimy. Potom dšrbimy tež we tym po Thomaschowym Šeremylu činicz, šo won tak boršy, hacž Krysťuša widži a šlyšchi, drubeje Wyšlje je, a praji: Mj oj Kneže, a moj Božo! Je tehodla pošluschny temu wutrobnemu Napominanju, kotrež jemu ton Kneš činesche, jako knemu džesche: Nebydž newjerjazy, ale bydž wjerjazy.

Pschetoz to je nam ždyn jara treba, šo, runje šajž Thomasch šwoju Newjeru wopuščeži a wjeri, my tež šwoje Rjechi spošnali, šo sich wostajili a šwoje Žiwenje pošlepšchowali bychmy. Pschetoz Krysťus nochze nam tehodla nadny byčz a Rjechi wodacž, šo bychmy we Rjechach dale žiwi byli a šo nepošlepšchowali. Pschetoz tak